

PIĘKNA ŚWIĄTYNIA

Biblię można porównać do wspaniałego gmachu, który budowano przez siedemnaście wieków. Jego architektem i budowniczym jest sam Bóg. Podobnie jak w tym pięknym świecie, który jest dziełem tego samego Autora, w całej Biblii odnajdujemy odcisk Boskiej ręki. Ta majestatyczna świątynia składa się z sześćdziesięciu sześciu komnat o zróżnicowanych rozmiarach – jest to sześćdziesiąt sześć ksiąg Starego i Nowego Testamentu. Każdy z 31 173 wersetów jest kamieniem, belką, deską tworzącą świątynię, której świątynia Salomona czy Zorobabela, wraz ze swoimi ciosanymi kamieniami z Libanu, cedrowymi filarami, drzwiami z drzewa oliwnego, podłogami, ścianami i sufitami wyłożonymi czystym złotem z Parwaim, miejscami świętymi, dziedzińcami, portykami i bramami, nie mogą się równać. Chciałbyś mieć społeczność z Ojcem? Możesz być pewien, że znajdziesz go w tym świętym domu. Skorzystamy z królewskiego pozwolenia i wejdziemy do środka? Wchodzimy przez przepiękny ogród Eden, pełen niewinnych kwiatów, gajów i przejrzystych strumieni. Pierwszy z budynków, pochodzący z najwcześniejszego antyku, nosi nazwę Komnaty Prawa i Sprawiedliwości. Komnat tych jest pięć – są to Księgi Mojżeszowe. Pierwsza z nich stanowi rodzaj przedsionka do pozostałych i przypomina długą galerię, na której ścianach znajdują się portrety oraz niezwykle interesujące ilustracje scen biblijnych – pamiątki po ludziach, którzy żyli i wydarzeniach, które miały miejsce, zanim położony został fundament pod tę budowlę – takich postaci jak Abel, Enoch, Noe, Abraham, Hagar, Sara, Jakub, Ezaw i Józef oraz sceny z raju i potopu, a także przedstawiające wyjście z Ur chaldejskiego, wydarzenia przy drzwiach namiotu w równinie Mamre, zniszczenie Sodomy i Gomory, ofiarowania Izaaka, Rebeke przy studni oraz namiestnika Egiptu płaczącego nad swoimi braćmi.

Następnie przechodzimy przez ogromną liczbę imponujących apartamentów – Komnaty Zapisów Historycznych. Stanowią one bibliotekę tego budynku i w nich złożone są archiwa Kościoła, obejmujące ponad tysiąc lat. Pokoi tych jest łącznie dwanaście i rozciągają się one od Jozuego do Estery.

Potem dochodzimy do szerokiego miejsca nazwanego Salą Gimnastyczną tego budynku, czyli miejsca, gdzie ćwiczą święci – Księgi Joba. Wychodząc stamtąd znajdujemy się w Muzycznej Galerii Psalmów, orkiestrze tego domu, gdzie zamieszkują wszyscy synowie i córki pieśni wraz z cymbałami, trąbą, psalterium oraz harfą.

Idąc dalej mijamy wreszcie Komnatę Handlu – Przypowieści Salomona, niedaleko której znajduje

się Więzienie – miejsce, w którym na jakiś czas dla zysku mogą zatrzymać się przygnębieni bankruci oraz inne osoby niewywiązujące się ze swoich zobowiązań – jest to Księga Kaznodziei Salomona.

Chwilę później wkraczamy do maleńkiego salonu pośród większych pokoi – Komnaty Współczucia dla Żałobników – są to Treny. Pomędzy tymi miejscami znajdują się cieszące oko kwieciste oranżerie, jakimi są Księga Ruty i Pieśń nad Pieśniami. Następnie dochodzimy do wspaniałych i imponujących apartamentów. Niektóre z nich mają pokaźne rozmiary i są ozdobione z nadzwyczajnym splendorem – jest ich nie mniej niż siedemnaście. Są to Sale Starożytnych Proroków, rozciągające się sukcesywnie od Izajasza do Malachiasza.

Stamtąd przechodzimy do bardziej współczesnej części tego gmachu i wkraczamy do czterech przestronnych, osobliwie pięknych komnat. Są one z marmuru bardziej znakomitego, niż kiedykolwiek wydobyto z kamieniołomów Paros czy Carrara – komnaty, o których nie wiadomo, czy bardziej podziwiać ich prostotę, czy przepiękne wykończenie. Ściany momentalnie przykuwają naszą uwagę. Nie widzimy na nich złotych płaskorzeźb drzew palmowych, lilii, owoców granatu czy cherubów, ale cztery obejmujące całą postać portrety Pana tego budynku, narysowane niepowtarzalną ręką ducha świętego. Są to księgi czterech ewangelistów. Postępujemy naprzód i nasze uszy są witane głośnymi dźwiękami maszyny znajdującej się w ruchu. Po wkroczeniu do dużego apartamentu oczom naszym ukazują się koła, wały, korby oraz zębatki, których siła napędowa znajduje się powyżej, poza zasięgiem naszego wzroku i która przyniesie zmiany całemu światu. Jest to Komnata Niebiańskiej Mechaniki – wspaniała pracownia tego budynku – Dzieje Apostolskie.

Wychodząc stamtąd jesteśmy prowadzeni do majestatycznych Sal Listów Apostolskich, których jest łącznie dwadzieścia pięć. Na czternastu spośród tych złotych drzwi wyryte jest czcigodne imię Apostoła Pogan, na siedmiu pozostałych drzwiach znajdują się imiona Jakuba, Piotra, Jana oraz Judy. W tych salach przechowywane są najznakomitsze skarby Pana.

Na końcu docieramy do zagadkowej galerii, w której olśniewające światła oraz ciemne cienie ciekawie się przeplatają oraz gdzie we wzniosłych symbolach, aż do przyścia Oblubieńca, skryta jest historia Kościoła Jezusowego – Wielka Apokalipsa. Teraz dotarliśmy do najdalszego końca tego budynku. Wejźmy zatem na wystający balkon i spójrzmy na zewnątrz.

Tam, pod nami, znajduje się piękna łąka, po której wije się czysta Rzeka Wody Życia, a po obu jej stronach stoi Drzewo Życia wraz ze swoimi dwunastoma rodzajami owoców i pięknymi liśćmi uzdrawiającymi narody. W oddali, wysoko na szczycie Wiecznych Wzgórz, jest miasto całe ze złota, skąpane w świetle i migoczące chwałą – Nowe Jeruzalem. Jego ściany są z jaspisu, fundamenty z

drogocennych kamieni, a bramy z pereł są strzeżone przez aniołów – miasto, które nie potrzebuje słońca ani księżyca, „oświetla je bowiem chwała Boża, a lampą jego jest Baranek”.

Ach! Sprawmy by ten ukochany dom stał się NASZYM DOMEM!

„Panie, otwórz proszę oczy moje, bym mógł ujrzeć niezwykle rzeczy z Twojego prawa” – *wybrane*.

=====

— Grudzień 1879 r. —